

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **DUMONT CZECH s.r.o.**, se sídlem Bělehradská 858/23, Praha 2, IČ: 02418703, zast. Mgr. Alešem Zapletalem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 122, Hranice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2015, č. j. 19989/15/5100-41455-703064,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný na základě podnětu Finančního úřadu pro Zlínský kraj delegoval dle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), ve vztahu k žalobci místní příslušnost k výkonu správy daní s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Zlínský kraj, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno.

V odůvodnění žalovaný zejména uvedl, že těžiště podnikatelské činnosti žalobce je soustředěno v územní působnosti Finančního úřadu pro Zlínský kraj, kde provozuje majoritní část své podnikatelské činnosti (Slovácké strojírný, a.s., Nivnická ul., Uherský Brod). Sídlo společnosti v Praze (Bělehradská 858/23, Praha 2) je pouze sídlem formálním - virtuálním, kde není žalobcem vykonávána většinová obchodní činnost.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Ve včas podané žalobě žalobce v první řadě uvedl, že napadené rozhodnutí nemá oporu v důkazních prostředcích, ty jsou pouze smyšlenkami a nesplňují požadavek na důkaz dle daňového řádu. Nelze přezkoumat správnost provedených zjištění uváděných v odůvodnění.

[3] Žalobce podniká na celém území ČR, přitom společnost je obchodně řízena z rejstříkového sídla na adrese Praha 2, Bělehradská 858/23. V živnostenském rejstříku má zapsanu provozovnu na adrese Nivnická, Uherský Brod. Zaměstnává 2 osoby s místem výkonu v Praze, 12 osob s místem výkonu v Mostě a 43 osob s místem výkonu v Uherském Brodě. Ovládající osobou, jak majitelem, tak i jednatelem, je M. G., bytem

[4] V minulosti byla opakovaně podávána daňovým subjektem stížnost na postup správce daně (Finanční úřad Zlínského kraje, územní pracoviště Uherský Brod), konkrétně na podjatost pracovníků Ing. R., ing. S., Ing. K. a paní P. Vzhledem k předchozím konfliktům, považuje žalobce zahájení řízení o delegaci místní příslušnosti za pokračování podjatého jednání pracovníků správce daně. Vzhledem k sídlu ekonomické činnosti žalobce, není dána místní příslušnost Finančního úřadu pro Zlínský kraj, územní pracoviště Uherský Brod, přičemž žalobce k uvedenému již sdělil své stanovisko ve správním řízení – v podáních ze dne 12. 5. 2015 a 5. 6. 2015, na které tímto odkázal.

[5] Adresy provozoven a předměty činnosti vyplývající z živnostenského rejstříku byly zjištěny správně, avšak neodůvodňují závěr o skutečném sídle žalobce, že se nachází v obvodu Finančního úřadu pro Zlínský kraj. K organizační složce zahraniční právnické osoby DUMONT s.r.o. žalobce uvedl, že tato byla před vznikem žalobce zrušena a nemůže představovat důkaz o skutečném sídle podnikání žalobce.

[6] Z internetových stránek www.edb.cz nelze ničeho dovodit, nejsou oficiální databází a nelze dovodit, kdo do nich ukládá údaje.

[7] Správce daně uváděl zjištění z nájemní smlouvy ohledně umístění provozovny žalobce v areálu Slováckých strojírny, a.s. na adrese Nivnická, Uherský Brod. Správce daně si však opatroval pouze takové důkazy a důkazy svědčící o opaku, včetně těch, které žalobce předkládal, selektivně ignoroval, aniž by se s jejich obsahem vypořádal.

[8] Tvrzení žalovaného, že žalobce nedoložil a nespecifikoval konflikty, resp. podjatost pracovníků správce daně na územním pracovišti Uh. Brod, nemůže obstát, neboť správce daně

má k dispozici veškerou daňovou dokumentaci, zejména pak četné stížnosti na postup uvedených pracovníků.

[9] Pokud žalovaný tvrdil, že má za prokázané, že na adrese sídla v Praze má žalobce tzv. virtuální sídlo, pak podle žalobce jde o vymyšlený pojem, který daňový řád nezná. Neexistuje měřítko, v jakém rozsahu má být přítomno vedení v sídle, aby nemohlo být zpochybňováno jako skutečné sídlo. Správce daně se současně nezabýval otázkou, kde pracují dva zaměstnanci žalobce, neboť to nezapadá do záměru správce daně o změně místní příslušnosti finančního úřadu. Rozhodnutí je tak nezákonné.

[10] Delegace představuje pro žalobce podstatný a nepříznivý zásah do jeho majetkové sféry. Při výkonu práv a plnění povinností v daňovém řízení (zapůjčení potřebných dokladů mimo provozovnu správci daně, právo nahlížení do spisu, právo nahlížení do převzatých dokladů správcem daně apod.), které vyžadují součinnost žalobce se správcem daně, je reálné, že se bude muset žalobce přesouvat za správcem daně do jiného místa, konkrétně z adresy v Praze, odkud je společnost ekonomicky a obchodně řízena, do Uherského Brodu, kde je pouze část výrobní kapacity, ale nenachází se zde účetnictví ani dokumentace. Tímto je žalobci podstatně snížen výkon práv i povinností vůči správci daně. Z dodatečných cest ze sídla společnosti ke správci daně plynou pro žalobce časové ztráty a finanční náklady. Skutečným důvodem této svévolné delegace místní příslušnosti správce daně není účelnost, nýbrž negativní vztah pracovníků správce daně z územního pracoviště v Uherském Brodě vůči statutárnímu orgánu žalobce.

[11] V doplnění žaloby ze dne 10. 9. 2015 žalobce nad rámec výše uvedeného doplnil, že ze zjištěných skutečností nelze přijmout závěr o účelnosti delegace. Důkazy, jež jsou podkladem rozhodnutí, jsou smyšlené, postrádají důkazní hodnotu. Zjištění učiněná z místního šetření, konkrétně o existenci bytů v domě, reklamě společnosti Comeflex Consulting s.r.o., údajném stanovisku poštovního doručovatele, představují skutečnosti, z nichž nelze učinit žádný závěr o tom, že v dané nemovitosti žalobce vykonává či nevykonává ekonomickou činnost. Ze skutečnosti, že na určité adrese je zapsáno v obchodním rejstříku sídlo většího počtu společností, nelze dovodit, zda jsou všechny či jen některé řízeny z adresy sídla. Pokud by se žalovaný zajímal o skutečné místo sídla žalobce, kde vykonává ekonomickou činnost, pak by si vyžádal vysvětlení a důkazy od žalobce. Takto ale nepostupoval a vycházel výlučně z podkladů vytvořených pracovníky správce daně. S důkazy a tvrzeními žalobce se nevypořádal (zvláště u důkazu předloženého žalobcem o kontrole VZP, prokazujícího rozmístění pracovníků na více místech v ČR). Lze nanejvýš připustit, že nejvyšší počet zaměstnanců pracuje v Uherském Brodě, což nic nevypovídá o tom, odkud je společnost řízena. Závěr o tom, že by žalobce nemohl vykonávat činnost uvedenou v obchodním rejstříku, resp. živnostenském rejstříku, na adrese sídla v Praze, tj. v kanceláři, je opět svévolnou dezinterpretací, opomíjející, že má žalobce sídlo ekonomického vedení v Praze a v Uherském Brodě výrobní provozovnu. Nemůže zde obstát úvaha správce daně, že „...lze si jen těžko představit, že by tuto činnost vykonával v jedné kanceláři v Praze sdílenou s dalším více než tisícem ekonomických subjektů“. Závěr o účelnosti delegace je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost i pro nedostatek důvodů.

[12] K prokázání svých tvrzení žalobce navrhl listinné důkazy a výslech jednatele žalobce, výslech zaměstnankyně žalobce a výsledky pracovníků Finančního úřadu pro Zlínský kraj, územní pracoviště Uherský Brod.

[13] Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[14] Ve vyjádření k žalobě žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dodal, že ve věci je podstatný souhrn všech skutečností. Žalovaný seznámil žalobce s podnětem na delegaci a umožnil mu se k němu vyjádřit. Obdržel rovněž elektronické kopie spisového materiálu, aby je mohl zhodnotit v doplnění svého vyjádření.

[15] Jediným jednatelem žalobce byl od počátku M. G. Vznik žalobce časově souvisí se zrušením organizační složky DUMONT, spol. s r.o. – organizační složka ke dni 31. 12. 2013 (vedoucím org. složky byl p. G.), jejíž zaměstnanci byli převedeni do nové společnosti DUMONT CZECH s.r.o. (žalobce). Na internetových stránkách www.dumontsro.cz jsou stále informace o činnosti této zaniklé org. složky s tím, že má 43 zaměstnanců (rok 2010) a jsou zde fotografie z výroby v areálu Slovákých strojů v Uherském Brodě. V těchto prostorách má provozovnu i žalobce na základě nájemní smlouvy. Ve vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků k 1. 12. 2014 žalobce uvedl, že má celkem 54 zaměstnanců, z toho 43 v Uh. Brodě, 2 v Praze a 12 v Mostě.

[16] K doplnění vyjádření ze dne 5. 6. 2015 žalobce připojil smlouvu o podnájmu prostor sloužících k podnikání ze dne 29. 5. 2015 a dodatek č. 1 ze dne 1. 6. 2015 uzavřený s COMEFLEX CONSULTING s.r.o. (oba podklady až po doručení Sdělení k podnětu na delegaci ze dne 28. 4. 2015, žalobci doručeno 7. 5. 2015). Z podnájmní smlouvy plyne, že žalobce pronajímá „kancelář č. 14“ za 396 Kč + DPH měsíčně (velikost kanceláře neuvedena, ale vzhledem k výši nájemného jde o sdílení kanceláře s jinými ekonomickými subjekty). Dle dodatku č. 1 žalobce odebírá za doplatek 216 Kč službu CC POST-BOX, spočívající v poskytnutí adresy pro doručování poštovních zásilek, a službu CC FORWARD – preposílání pošty 1x týdně na adresu DUMONT CZECH s.r.o., Nivnická 1763, Uherský Brod. O uložení účetnictví není ve smlouvě ani v dodatku žádná zmínka.

[17] Ve Sdělení ze dne 28. 4. 2015 i v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že na zmíněné adrese má sídlo dalších 300 ekonomických subjektů. V rozhodnutí uvedl žalovaný, že jde o „virtuální sídlo“, což je tvrzení samotného poskytovatele sídla COMEFLEX CONSULTING s.r.o. na jeho internetových stránkách. Tam objasňuje pojem „virtuální sídlo“, který je v podstatě tím, co nesplňuje definici „skutečného sídla“, které zde nevykonávají ekonomickou činnost, neboť to není technicky možné. Předmět podnikání obráběčství, zámečnictví a nástrojářství nelze vykonávat v kanceláři v Praze. Totéž se týká i silniční a motorové dopravy a oborů činnosti zapsaných v živnostenském rejstříku.

[18] Jednatel žalobce M. G. opravdu podal několik stížností na postup úředních osob při daňové kontrole u zrušené organizační složky (od r. 2011, dosud nebyla ukončena i z důvodu opakovaných omluv jednatele). Všechny byly shledány nedůvodnými stejně jako žádosti o prošetření způsobu vyřízení stížnosti. Také podnět na podjatost nebyl shledán důvodným. Daňová kontrola nebyla dosud ukončena.

[19] Jednatel žalobce M. G. má v obchodním rejstříku zapsanu adresu Dle LV č. 9210 u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Uherský Brod, vlastní bytovou jedn. č. Lze tedy oprávněně předpokládat, že se zde i zdržuje. Proto není žalovanému jasné, proč žalobce tvrdí, že se bude muset přesouvat za správcem daně do Uherského brodu z Prahy, odkud je společnost ekonomicky a obchodně řízena. Dále žalobce tvrdil, že v Uherském brodu je umístěna jen část výrobních kapacit a že se zde nenachází účetnictví ani dokumentace. Avšak ve smlouvě či dodatku o podnájmu „kanceláře č. 14“ není o uložení účetnictví žádná zmínka. Není tak zřejmé, kde má žalobce účetnictví uloženo. V době internetu však není problém jakékoliv doklady správci daně dodat touto cestou.

[20] Největší počet zaměstnanců má žalobce v Uherském Brodu. Dva zaměstnanci jsou údajně v Praze, ale není zřejmé, kde svou činnost vykonávají. K pobočce v Mostě (12 zaměstnanců) žalobce nesdělil žádné informace. Dodatek smlouvy na podnájem nebytových prostor v Praze obsahuje odkaz na kontaktní osobu v Uherském Brodu (J. K.). Také korespondenční adresa M. K., která je v dodatku č. 1 uvedena jako kontaktní osoba, a jejíž dohodu o provedení práce žalobce doložil až ke svému vyjádření ze dne 15. 5. 2015, není adresa sídla žalobce, ale Brechtova 14/829, Praha 4. Toto místo výkonu práce platí na dobu od 1.1.2015 do 31.12.2015 (kancelář sídla žalobce), avšak smlouva je až z května 2015.

[21] K výtkám žalobce k internetovým stránkám www.edb.cz žalovaný uvedl, že na těchto stránkách figuruje emailový kontakt na jednatele žalobce s adresou N. 1763, U. B. a telefonním kontaktem s předvolbou do Uherského Brodu. Evropská databanka je sice soukromou obchodní společností provozující databázi podnikatelských subjektů, avšak na stránkách poskytuje služby svým klientům. Nelze se tedy domnívat, že by zde byl žalobce uveden proti své vůli.

[22] K rozložení důkazního břemene žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož důkazy vyplývají. Žalobce ani neuvádí, co je podle něj jednoznačným důkazem pro delegaci. Podle § 8 odst. 1 daňového řádu hodnotí správce daně důkazy podle své úvahy, každý důkaz posuzuje jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti; přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Tyto zásady žalovaný naplnil. Žalovaný nerozporuje fakt, že žalobce má a chce mít sídlo v Praze. Delegací místní příslušnosti k výkonu správy daní nedojde k přesunu sídla žalobce, nýbrž pouze k přesunu spisu a změně správce daně tam, kde to pro správu daní bude účelnější a hospodárnější. Meritem sporu je naplnění podmínky účelnosti delegace místní příslušnosti.

[23] Kritérium účelnosti bude naplněno např. v situaci, kdy podnikající fyzická osoba má trvalý pobyt v územním obvodu působnosti jiného správce daně než svou provozovnu, v níž fakticky vykonává své podnikatelské aktivity. V takovém případě je vhodné delegovat místní příslušnost ke správě daní na správce daně, v jehož obvodu se nachází provozovna, neboť zde

budou k dispozici všechny dokumenty a další podklady sloužící k prokazování skutečností tvrzených daňovým subjektem. Zde se budou zpravidla provádět místní šetření a daňové kontroly týkající se daňových povinností subjektu. Obdobně je třeba postupovat, když se liší sídlo právnické osoby zapsané ve veřejném rejstříku od místa skutečného sídla této osoby, tj. kde skutečně vykonává svou ekonomickou činnost.

[24] Žalovaný odmítl žalobcem samostatně posuzovaná jednotlivá zjištění, která jednotlivě nenaplnují podmínku účelnosti. Tato zjištění je třeba posuzovat ve vzájemných souvislostech. Centrum ekonomických zájmů se nachází v místní působnosti navrhovaného správce daně, tedy Finančního úřadu pro Zlínský kraj, kde má žalobce zřízení provozovny (v místě původního sídla), dále je zde místo výkonu práce zaměstnanců a bydliště jednatele. Tyto okolnosti nasvědčují důvodnosti provedení delegace místní příslušnosti. K delegaci došlo v souladu s daňovým řádem. Není zřejmé, co má žalobce na mysli porušením práva na ochranu soukromí a porušením § 2 odst. 1 a § 3 daňového řádu, která s řízením o delegaci nijak nesouvisí, když se zde nejedná o úhradu daňové povinnosti ani o její vznik.

[25] Na základě výše uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

[26] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jeho vydání a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[27] Mezi účastníky řízení bylo v nyní projednávané věci sporné, zda došlo k naplnění zákonných kritérií (konkrétně kritéria účelnosti) dle § 18 odst. 1 daňového řádu, a bylo tak možné přistoupit k delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného příslušného správce daně.

[28] Podle § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu se místní příslušnost správce daně u právnické osoby řídí jejím sídlem, kterým se rozumí adresa zapsaná v obchodním nebo obdobném veřejném rejstříku. Problematika delegace místní příslušnosti je upravena v § 18 daňového řádu. Dle odstavce 1 tohoto ustanovení platí: „*na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejbližše společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.*“ Z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní alternativní kritéria pro delegaci, a to účelnost delegace nebo nezbytnost mimořádných odborných znalostí, kterými místně příslušný správce daně nedisponuje. V nyní posuzované věci bylo aplikováno kritérium účelnosti.

[29] Pojem „účelnost“ ve smyslu § 18 odst. 1 daňového řádu je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc. Je proto nutné, aby dostatečně zjistil skutkový stav a v jeho kontextu si následně vyložil tento pojem. Je nutné jej

vykládat s ohledem na obsah základních zásad správy daní, a to zejména zásady přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti a klientského přístupu. Opodstatněným důvodem může být například skutečnost, že k reálné ekonomické činnosti daňového subjektu dochází na jiné adrese, než která je uvedena v obchodním rejstříku. Z hlediska účelnosti lze tedy přijmout závěr, že k delegaci může dojít tehdy, pokud se sídlo daňového subjektu zapsané do veřejného rejstříku liší od skutečného sídla. Zároveň je však nutno doplnit, že nemůže docházet k paušálním změnám místní příslušnosti v důsledku existence tzv. virtuálních sídel bez toho, aby se správce daně řádným způsobem neseznámil s důvody existence takových a obdobných forem sídel, neboť nikoli každá ekonomická činnost vyžaduje trvalé kancelářské či provozní prostory.

[30] V daném případě žalovaný postupoval s procesní daňovou úpravou provedenou daňovým řádem, a také konstantní judikaturou správních soudů. Žalobce seznámil s podnětem na delegaci místní příslušnosti správy daní a umožnil mu, aby se k němu řádně vyjádřil, včetně poskytnutí kopie spisového materiálu a dodatečné lhůty k dalšímu vyjádření. Z přezkoumatelného rozhodnutí žalovaného je zřejmé, jakými úvahami se řídil a na základě jakých podkladů shledal důvody pro delegaci opodstatněnými.

[31] V posuzované věci správní orgán při místním šetření zjistil, že žalobce má na adrese Bělehradská 858/23 v Praze pouze formální sídlo (zapsané v obchodním rejstříku). Žalovaný uvedl, že nebylo žádným způsobem prokázáno, že by žalobce v místě sídla uskutečňoval svoji ekonomickou činnost. Na adrese sídla žalobce je zapsáno dalších 280 ekonomických subjektů. Jedná se o starší bytový dům. U vchodu jsou umístěny dvě velké desky, na kterých jsou uvedeny názvy mnoha společností, včetně žalobce. V domě se nachází tři soukromé byty a na domě je transparent s reklamou společnosti COMEFLEX CONSULTING s.r.o., která nabízí služby poskytnutí sídla firmy v Praze a prodej založených společností. Poštovní doručovatel sdělil, že v domě se nikdo nezdržuje a poštu tam nikomu nenosí. Podle žalovaného tak z místního šetření nevyplývalo, že by na této adrese vykonával žalobce ekonomickou činnost.

[32] Pokud žalobce tvrdil, že zde uskutečňuje hlavní část podnikatelské činnosti, neboť odtud je společnost řízena, pak tato tvrzení žalobce v řízení před žalovaným, ovšem ani v řízení před soudem nijak neprokázal. Skutková zjištění ohledně pražského sídla však nebyla jediným důvodem provedené delegace. Z živnostenského rejstříku bylo ověřeno, že předmětem činnosti žalobce je 1. obráběčství, 2. zámečnictví a nástrojářství, 3. výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, 4. silniční a motorová doprava. K jednotlivým předmětům činnosti jsou zapsány provozovny: st. p. č. 3216 a 3217 v areálu Slováckých strojů, a.s. v Uherském Brodě, ul. Nivnická 1763, Uh. Brod a provozovna Nivnická 1778, Uh. Brod. U předmětů činnosti je zapsán jako odpovědný zástupce jednatel M. G., bytem Vzhledem k této adrese trvalého pobytu (uvedena v obchodním rejstříku) lze oprávněně předpokládat, že bude jednatel lépe zastižitelný v případě působnosti Finančního úřadu pro Zlínský kraj. Tyto okolnosti žalobce nerozporoval. S ohledem na samotný obsah předmětu činnosti žalobce, kterým je mj. obráběčství, zámečnictví a nástrojářství, je zcela logické, že tyto činnosti nemohou probíhat v administrativním sídle žalobce, tj. v pronajaté kanceláři v budově nacházející se v centru hlavního města Prahy.

[33] Pan G. je kromě žalobce též statutárním orgánem v organizační složce DUMONT s.r.o. (sídlo Slovenská republika, Ilava, Záhumenská 675; organizační složka v ČR – Uherský Brod, Nivnická 1763), přičemž příslušné internetové stránky www.edb.cz obsahují informaci o žalobci, avšak IČ je organizační složky a je odkazováno na internetové stránky www.dumontsro.cz, které mají stejný vzhled jako stránky www.dumontczech.cz. Poté, co bylo žalobci doručeno Sdělení k podnětu na delegaci místní příslušnosti, žalobce zrušil internetové stránky www.dumontczech.cz a nyní je na nich uvedeno pražské sídlo společnosti s informací, že se chystá prezentace. Tyto skutečnosti jsou fotograficky zdokumentovány a jsou založeny ve správním spise.

[34] Dle katastru nemovitostí a sdělení vedoucí obchodního úseku Slovácké strojírny, a.s., má žalobce na základě nájemní smlouvy s účinností od 1. 1. 2014 na dobu neurčitou pronajaty výrobní prostory uvedené společnosti a stále se v těchto prostorách nachází. O tomto zjištění byl pořízen správcem daně úřední záznam dne 13. 1. 2015, č. j. 148047/15/3308-40512-706460.

[35] Z internetových stránek poskytovatele sídla žalobci společnosti COMEFLEX CONSULTING s.r.o., plyne, že na stránkách www.comeflexoffice.cz nabízí svým klientům zajištění virtuálního sídla („pomoc při pokusu finanční správy o přesídlení společností z virtuálního sídla – novodobý hon na čarodějnice“). Uvádí i přehled obsazenosti jednotlivých místností na uvedených adresách virtuálních sídel. K adrese Bělehradská 858/23 je uvedena zasedací místnost pro max. 4 osoby za 190 Kč na hodinu. Z uvedeného plyne, že se skutečně jedná o „virtuální sídlo“, tedy sídlo společnosti bez trvalé přítomnosti statutárního orgánu a bez výkonu ekonomické činnosti. Z pojmu „virtuální sídlo“ tak plyne, že je v podstatě tím, co nesplňuje definici „skutečného sídla“.

[36] Dle přílohy k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2014, založeného ve správním spise, vykonávají zaměstnanci žalobce práci s místem jejího výkonu: 43 zaměstnanců v Uherském Brodě, 2 zaměstnanci v Praze a 12 v Mostě. V daném případě je tak rozhodnou právě skutečnost, kterou ani sám žalobce ve správním řízení nerozporoval, že každodenní chod jeho podnikatelské činnosti je zajišťován zaměstnanci v provozovnách žalobce v Uherském Brodě (Zlínském kraji), kde provozuje podstatnou část své ekonomické činnosti. O provozovně v Mostě (o jakou činnost se má jednat, kdo ji vykonává atd.) se žalobce jakkoliv nezmiňoval. Argumentoval pouze sídlem společnosti v Praze, kde mají vykonávat práci jeho dva zaměstnanci. V průběhu správního řízení se však zmínil pouze o jednom zaměstnanci v Praze, paní M. K. Druhého zaměstnance jakkoliv nezmínil, a tedy ani neupřesnil (soud k tomu ze správního spisu jen zjistil, že v dodatku č. 1 ke smlouvě o podnájmu kanceláře v Praze, byla jako kontaktní osoba vedle M. K. uvedena ještě J. K., s adresou Uh. Brod, Nivnická 1763). Tvzení o zaměstnankyni M. K. v sídle žalobce v Praze, žalobce dokládal Dohodou o provedení práce, kterou za žalobce uzavřel jeho jednatel s M. K. dne 1. 1. 2015 (je součástí správního spisu). Tímto žalobce chtěl vyvrátit tvrzení žalovaného o formálním sídle v Praze s tím, že zde jsou k zastížení a mají zde administrativní pracovníci. Dle uzavřené dohody se mělo jednat o administrativní práce prováděné v nepravdělné pracovní době v sídle společnosti v roce 2015 v maximálním rozsahu 300 hodin za rok (s odměnou 300 Kč za hodinu). Soud se v tomto směru ztotožnil se závěrem žalovaného o neprokázání tvrzení žalobce a doplňuje, že v uvedeném rozsahu 300

hodin za rok by byla zaměstnankyně přítomna v kanceláři necelé 2 měsíce při 8 hodinové pracovní době. Takový rozsah by byl na pokrytí hlavní ekonomické činnosti žalobce v jeho sídle nedostatečný. Vedle toho není zřejmé, jak se uvedená zaměstnankyně měla podílet na řízení ekonomické činnosti žalobce, které mělo právě z pražského sídla probíhat. Vzhledem k tomu, že žalobce jakkoliv nedoložil, jakou ekonomickou činnost provozuje v Praze nebo v Mostě, je zřejmé, že tuto provozuje z největší části právě v Uherském Brodě.

[37] Pro úplnost soud uvádí k příloze k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2014 (o počtu zaměstnanců ve třech městech), že ačkoliv jde o oficiální doklad, stále se jedná pouze o vyjádření či tvrzení žalobce. Pouhé tvrzení žalobce však nemůže prokázat, že tomu tak skutečně fakticky je. Jak vyplynulo z provedeného místního šetření, sídlo žalobce je jen sídlem formálním, přičemž přítomnost jeho zaměstnanců v sídle žalobce nebyla prokázána.

[38] Žalobce dále namítal, že existenci skutečného sídla žalobce v Praze potvrdila zpráva o kontrole VZP, která však proběhla na dočasné adrese 14. října 1307/2, Praha 5 (jinak adresa společnosti COMEFLEX CONSULTING s.r.o.). S tímto tvrzením se žalovaný neztotožnil a soudu nezbyvá než tomu přisvědčit. VZP provedla u žalobce jako plátce pojistného kontrolu dne 2. a 11. 3. 2015 a vyhotovila o tom Zprávu o výsledku kontroly plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění a dodržování ostatních povinností plátce pojistného, která je součástí správního spisu. Z uvedené Zprávy plyne, že bylo kontrolováno 33 zaměstnanců žalobce, coby pojištěnců VZP, a že žalobce v kontrolovaném období 1. 2. 2014 do 6. 3. 2015 nehradil měsíční pojistné včas. Ostatní povinnosti v souvislosti s veřejným zdravotním pojištěním plnil řádně. Ze závěrů VZP v předložené Zprávě žalovaný dovodil, že jsou pro nyní řešený případ irelevantní. Kontrola byla provedena podle jiného procesního předpisu a není zřejmé, jak souvisí s daňovým řízením. Kontrola nebyla zaměřena na to, kde se zaměstnanci nachází, nebyla ani v provozovně, pouze učinila závěr o správnosti evidence dle zákona o veřejném zdravotním pojištění. Kontrola VZP však neprokazuje, že je v Praze trvale přítomen statutární orgán, a že zde žalobce vykonává ekonomickou činnost. Pochybný je rovněž pronájem kanceláře na náměstí 14. října 1307/2, Praha 5, neboť je nabízen společností COMEFLEX CONSULTING s.r.o. v rámci virtuální kanceláře. Uvedená tvrzení tak jsou bezpředmětná a soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožnil.

[39] Pokud žalobce v podané žalobě upozorňoval na to, že v místě jeho formálního sídla probíhá řídicí činnost společnosti (obsah řízení společnosti však žalobce neupřesnil), lze dle soudu s tímto tvrzením souhlasit do té míry, že případné obchodní aktivity v sídle v Praze mohou mít své opodstatnění z hlediska celkového úspěchu žalobcova podnikání. To však nic nemění na skutečnosti, že z ničeho, čím by žalobce argumentoval, neplyne, že by kdekoli jinde než právě ve svých provozovnách v Uherském Brodě (Zlínském kraji), probíhal reálný každodenní chod podnikatelské činnosti žalobce zajišťovaný jeho zaměstnanci. Na tomto místě soud opětovně připomíná, že předmětem a reálnou náplní ekonomické činnosti žalobce je obráběčství, zámečnictví, nástrojářství, dále výroba, obchod a služby, popř. silniční a motorová doprava. S ohledem na výše uvedené judikatorní závěry tedy nelze přijmout argumentaci žalobce ztotožňující místo skutečného výkonu jeho podnikatelské činnosti s místem administrativního sídla v Praze.

[40] Žalobce však v podané žalobě přesto namítal, že v daném případě nedošlo k naplnění zákonného kritéria účelnosti pro delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní, jelikož jeho sídlo zapsané v obchodním rejstříku je místem, kde vyvíjí ekonomickou činnost a realizuje vedení společnosti (pozn. soudu: avšak nikde neuvedl, kde má uloženy účetní doklady a podobné evidence). Dle žalobce proto mělo být jeho daňovým sídlem ve smyslu § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu toto sídlo zapsané v obchodním (veřejném) rejstříku.

[41] Takto předestřené argumentaci žalobce však soud nepřisvědčil. V souladu se závěry, ke kterým soud dospěl napříč soudními odděleními již ve své předchozí rozhodovací činnosti (k tomu srovnej např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2016, č. j. 62 Af 60/2015-37, ze dne 11. 7. 2016, č. j. 30 Af 44/2014-30, či ze dne 27. 7. 2017, č. j. 29 Af 96/2015-62, všechny dostupné na www.nssoud.cz), je při rozhodování o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní dle § 18 odst. 1 daňového řádu podstatné právě místo reálného každodenního chodu daňového subjektu s ohledem na oblast jeho činnosti (podnikání). Uvedený závěr krajského soudu přitom potvrdil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 230/2016-18, publ. pod č. 3486/2016 Sb. NSS, rovněž dostupném na www.nssoud.cz, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil následující závěr: „*Správní orgán rozhodující o delegaci místní příslušnosti správce daně z důvodu účelnosti (§ 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) zkoumá zejména, zda realizace podnikatelských aktivit probíhá v místě formálního sídla daňového subjektu, v místě jeho provozovny či jinde, resp. o jaký druh podnikatelských aktivit se jedná.*“

[42] V daném případě je tak rozhodnou právě skutečnost, kterou ani sám žalobce ve správním řízení nerozporoval, že každodenní chod jeho podnikatelské činnosti je zajišťován zaměstnanci v provozovnách žalobce v Uherském Brodu (Zlínském kraji). Pokud pak žalobce v podané žalobě upozorňoval na to, že v místě jeho formálního sídla probíhá řízení – vedení společnosti, lze dle soudu s těmito tvrzeními souhlasit do té míry, že případné obchodní aktivity v sídle v Praze mohou mít své opodstatnění z hlediska celkového úspěchu žalobcova podnikání. To však nic nemění na skutečnosti, že z ničeho, čím by žalobce argumentoval, neplyne, že by kdekoli jinde než právě ve svých provozovnách v Uherském Brodu – ve Zlínském kraji, probíhal reálný každodenní chod podnikatelské činnosti žalobce zajišťovaný jeho zaměstnanci. Na tomto místě soud opětovně připomíná, že předmětem a reálnou náplní ekonomické činnosti žalobce je obráběčství, zámečnictví, nástrojářství, či výroba, obchod a služby, popř. silniční a motorová doprava. S ohledem na výše uvedené judikatorní závěry tedy nelze přijmout argumentaci žalobce ztotožňující místo skutečného výkonu jeho podnikatelské činnosti s místem administrativního sídla v Praze.

[43] Je třeba připomenout, že smyslem institutu delegace místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně je zajištění efektivity a hospodárnosti správy daní tam, kde existuje předpoklad, že jiný příslušný správce daně bude schopen zajišťovat správu daní daňového subjektu s menšími náklady a efektivněji. V nyní posuzovaném případě je přitom nesporné, že sídlo žalobce zapsané ve veřejném rejstříku se sice nachází na konkrétní adrese v Praze, avšak provozovny, v nichž probíhá reálná ekonomická činnost žalobce (např. obráběčství, zámečnictví, nástrojářství), se převážně nacházejí ve Zlínském kraji. Právě místo reálného každodenního chodu a činnosti daňového subjektu je ovšem při rozhodování o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní

podstatné. Je totiž žádoucí a účelné, aby správu daní prováděl právě ten finanční úřad, v jehož obvodu je tato činnost *de facto* vykonávána. V této souvislosti nebylo možné osvědčit provozování majoritní podnikatelské a obchodní činnosti žalobce na adrese sídla v Praze.

[44] Žalobce poukázal k nevhodnosti delegace místní příslušnosti na Finanční úřad Zlínského kraje, územní pracoviště Uherský Brod, na údajně historicky nedobré vztahy s pracovníci tohoto úřadu Ing. R., ing. S., Ing. K. a paní P. Tyto údajné „osobní“ vztahy však nebyly prokázány. Ohledně postupu těchto úředních osob žalobce podal několik stížností při daňové kontrole (dosud nedokončena i vzhledem k opakovaným omluvám pana G.), které však nebyly shledány důvodnými, stejně jako žádosti o prošetření způsobu vyřízení stížnosti. Také podnět žalobce na podjatost uvedených osob nebyl shledán důvodným. Jelikož by mělo jít o vzájemný vztah žalobce (jednatele) s pracovníci kontrolního oddělení správce daně, je třeba přisvědčit žalovanému i v tom, že protože nejde o vztah s osobou, která stojí v čele Finančního úřadu pro Zlínský kraj, na nějž je místní příslušnost delegována, nemůže mít případné rozhodnutí o podjatosti těchto pracovníků na nyní přezkoumávané rozhodnutí žádný vliv (§ 77 odst. 5 daňového řádu).

[45] Pokud žalobce v žalobě odkazoval (strana 2 žaloby) na argumentaci ve svých podáních ze dne 12. 5. 2015 a 5. 6. 2015 ve správním řízení, pak k tomu soud uvádí, že se k takto obecným tvrzením nemůže blíže vyjádřit, a že je žalobce povinen formulovat žalobní body přesně v žalobě, přičemž soud není oprávněn ani povinen za žalobce dohledávat jeho argumentaci ve správním řízení, která by mohla být v soudním řízení pro něj úspěšná. Totéž platí pro nekonkrétní žalobcovo tvrzení v žalobě, že dílčí zjištění žalovaného postrádají jakoukoliv oporu v provedených důkazech, a že nesplňují požadavek na důkaz podle daňového řádu. Soud se k této obecné námitce může vyjádřit pouze tak, že podobná pochybení nezjistil. Pokud žalobce neupřesnil konkrétní zjištění a konkrétní důkaz, který má na mysli, včetně konkretizace porušení, pak se nelze uvedenou námitkou blíže zabývat pro její nekonkrétnost.

[46] Nebyla rovněž prokázána žalobcem namítaná údajná selekce důkazů, že si žalovaný opatroval jen důkazy svědčící o opaku a žalobkyní předkládané důkazy odmítal. Žalobce opět tuto námitku blíže nekonkretizoval (neuvedl, jakých důkazů se to mělo týkat), proto se k ní nemůže soud blíže vyjádřit. Soud pouze uvádí, že takové pochybení nezjistil. Obdobně nelze žalobci přisvědčit v tom, že na straně žalovaného šlo o důkazy smyšlené, když opět žalobce neupřesnil, jakých důkazů se to mělo týkat.

[47] Vzhledem k tomu, že žalobce nečinil sporným, že k realizaci jeho podnikatelských aktivit dochází v provozovnách ve Zlínském kraji, soud tak pokládá kritérium účelnosti v daném případě za naplněné. Neshledal proto ani důvod přistupovat v soudním řízení k provádění dokazování žalobcem předloženými listinnými důkazy uvedenými v žalobě (kopie zprávy VZP, registrační úřední záznamy, obchodní smlouvy uzavírané žalobcem v Praze, pracovní smlouvy zaměstnanců žalobce, výtisky z internetových stránek, stanoviska finančních úřadů, vyjádření žalobce ze dne 12. 5. 2015 a 5. 6. 2015 – listiny založeny ve správním spise), když tyto neprokazují rozhodné a žalobcem tvrzené skutečnosti, popř. navrženými výsledky 4 pracovníků správce daně, dále výsledkem zaměstnankyně žalobce M. K. a dále výsledkem jednatele p. G. S ohledem na žalobcem zvolenou argumentaci v podané

žalobě, v níž zdůrazňoval především význam formálního sídla, soud uvádí, že delegací místní příslušnosti správce daně nejsou nijak dotčeny možné aktivity žalobce co do výběru místa pro případné organizování schůzek s obchodními partnery a uzavírání smluv, a tedy ani případný obchodní význam jeho „*pražské adresy*“. Žalobci tedy v daném případě nic nebrání v tom, aby ponechal formální sídlo zapsané v obchodním rejstříku na adrese Bělehradská 858/23, Praha 2, a to i s ohledem na tvrzenou zaměstnankyni M. K. Z hlediska hospodárního fungování a výkonu daňové správy je však zásadní, aby „*daňové sídlo*“ žalobce představovalo místo provozu, kde může ze strany daňové správy docházet k případnému uskutečňování místních šetření, daňových kontrol, bezprostřednímu kontaktu s daňovým subjektem a ověřování skutečností v reálném provozu a výkonu podnikatelské činnosti.

[48] Považoval-li žalobce za absurdní argumentaci žalovaného vyvozující důvodnost delegace místní příslušnosti správce daně ze skutečnosti, že také jednatel žalobce má trvalý pobyt ve Zlínském kraji, soud k tomu uvádí, že žalovaný tyto skutečnosti užil toliko jako podpůrnou argumentaci, svědčící o návaznosti aktivit žalobce a jeho podnikatelské činnosti na území Zlínského kraje (z toho důvodu soud nepovažoval za účelné provádět žalobcem navrhované důkazy z internetových stránek). Snadná zastizitelnost jednatele žalobce přitom představuje důležitou okolnost z hlediska účelné správy daní, takže ani v tomto ohledu nelze žalovanému ničeho vytknout.

[49] Lze shrnout, že jednotlivě či samostatně by skutečnosti, na základě kterých žalovaný rozhodl, nemusely vést k závěru o delegaci místní příslušnosti, nicméně ve svém souhrnu tvoří dostatečný skutkový podklad pro žalobcem nevyvrácený závěr žalovaného, že „*těžiště podnikatelské činnosti daňového subjektu je soustředěno v působnosti Finančního úřadu pro Zlínský kraj*“. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelným způsobem uvedl stěžejní i podpůrné důvody, které ho vedly k rozhodnutí, že správa daní bude účelnější prostřednictvím Finančního úřadu pro Zlínský kraj. Soud se s tímto závěrem ztotožnil.

[50] Delegace místní příslušnosti z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Zlínský kraj sledovala zcela legitimní cíl, a to zjednodušit a zefektivnit komunikaci mezi správcem daně a žalobcem, resp. umožnit správci daně nadanému znalostí místních poměrů např. provádět efektivněji místní šetření či daňovou kontrolu. Je zcela logické, že místní šetření či daňovou kontrolu, které mohou vést ke správnému vyměření daňové povinnosti, nebude možné účelně provést v místě formálního sídla žalobce. Ze zjištěného skutkového stavu je zřejmé, že mimo adresu formálního sídla je žalobce vázán k nově určenému správci daně okolnostmi mající úzký vztah ke správě daní.

[51] Zde je nutno zopakovat, že žalobce není (a to ani do budoucna) nijak krácen na svém právu určit si sídlo dle vlastní volby. Na jeho sídle se totiž provedenou delegací ničeho nemění, pouze je ke správě některých daní příslušný jiný správce daně. Současně nelze dovodit, že by existovalo právo daňového subjektu „na volbu správce daně“. Určení příslušného správce daně je pouhým důsledkem volby sídla daňového subjektu, plynoucím ze znění daňového řádu, přičemž jedním ze zákonných pravidel je též možnost delegace místní příslušnosti. Nelze tak extrahovat ani žádné legitimní očekávání žalobce v tomto ohledu.

[52] Rovněž námitka poškození či nepříznivého zásahu do majetkové sféry (majetkové náklady a časové ztráty) žalobce v důsledku delegace místní příslušnosti správy daní je jen spekulativní. Není pravdou, že se bude muset žalobce (jednatel) přesouvat za správcem daně z Prahy do Uherského Brodu. Žalobce sám uváděl, že musí nadále kontrolovat provozovny – výrobní kapacity v Uherském Brodě, na tom nic nemění ani rejstříkové sídlo v Praze. V této souvislosti žalobce ani neupřesnil, kde se nachází účetnictví společnosti; navíc s ohledem na současné technické možnosti komunikace (včetně elektronické komunikace) umožňující bez problémů překonávat vzdálenosti mezi reálným místem fyzického uložení dokumentů a sídlem správce daně, je nerozhodné, v jakém místě se účetní doklady fyzicky nacházejí. Důvodem delegace nemůže být negativní vztah pracovníků správce daně vůči žalobci. Žalobce však tyto úvahy nijak neupřesnil, proto se soud k nim nemůže blíže vyjádřit.

[53] Na závěr lze podotknout, že zdejší soud se již zabýval obdobnou věcí, a to sice přezkumem zákonnosti delegace místní příslušnosti u společnosti *S.T.K. Litoměřice s.r.o.* se sídlem na adrese v Praze 1. Soud v rozsudku ze dne 16. 2. 2017, č. j. 30 Af 101/2015-67, dospěl na podkladě obdobného skutkového stavu k závěru, že delegace místní příslušnosti byla ze strany žalovaného v pořádku. Rozsudek zdejšího soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 5. 2017, č. j. 4 Afs 57/2017-43. V něm uvedl, že „*místem realizace podnikatelských aktivit přitom primárně není místo, odkud dochází k obchodnímu vedení společnosti statutárním orgánem, jak nastínila stěžovatelka ve své kasační stížnosti, nýbrž místo, kde dochází k reálnému každodennímu chodu daňového subjektu s ohledem na oblast jeho činnosti. Právě tato okolnost totiž nejlépe svědčí o účelnosti delegace podle § 18 daňového řádu ve vztahu k plnění vzájemných práv a povinností mezi správcem daně a daňovým subjektem. Kromě toho, daňový subjekt může s ohledem na současný technologický stav komunikačních prostředků změnit místo svého obchodního vedení relativně snadno, zatímco místo každodenního podnikání, zvláště pokud spočívá v technicky náročnějších činnostech a vyžaduje tak náročnější zázemí, lze považovat za stálejší.*“ Dále poukázal na to, že „*v posuzované věci tedy nebylo relevantní, zda stěžovatelka vykonává nějaké činnosti na adrese svého sídla v Praze, popřípadě, o jaké činnosti se jedná. Je totiž zřejmé, že se nemůže jednat o každodenní činnost v rámci předmětu jejího podnikání.*“ Za další podstatné okolnosti považoval to, že v místě sídla bylo přihlášeno dalších 40 daňových subjektů. Závěry Nejvyššího správního soudu jsou plně aplikovatelné i na nyní projednávanou věc a zdejší soud nemá důvod se od nich odchýlit.

VI. Závěr a náklady řízení

[54] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[55] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto

právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ostatně žalovaný o jejich náhradu ani nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. října 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
B. Z.